

[Finansministeren.]

mark, der arbejdes mere i Danmark, der tjenes mere, der bygges flere boliger i Danmark, og der eksporteres mere fra Danmark end på noget tidligere tidspunkt. Det er kendsgerningerne om den hest, som det danske folk er. Det, der er dets problem, er, at hesten løber så rask, så hurtigt, at den bruger for meget foder, og det er et spørgsmål, om vi har råd til at købe foderet til den, altså om importen bliver for høj. Det er denne importstigning, som giver os vore betalingsbalancevanskeligheder, og enhver ved, at det er udtryk for en øget aktivitet og en øget produktion i det danske folk og ikke udtryk for, at det danske folk er træt og ikke bestiller ret meget mere. Der er aldrig blevet bestilt så meget, der har aldrig været så mange beskæftigede, som der er nu. Men jeg indrømmer fuldt ud, at denne betalingsbalance er et problem for os, et meget stort problem. Statsministeren har jo heller ikke i sin åbningstale lagt skjul på, at det er det problem, der er hovedproblemet for dansk økonomi i dag.

Jeg skal selvfølgelig ikke modsætte mig den opfattelse, at man gennem en kortsigtet løsning kan nå frem til langsigtede foranstaltninger, men hvad er det for kortsigtede foranstaltninger, man vil have? Jeg går ud fra, med den agitation, om jeg så må sige for at blive i hr. J. O. Krags sprog, socialdemokratiet har ført efter regeringsdannelsen, at det ikke er nye afgifter eller skatter, man vil have. Jeg går ud fra, med den agitation, man fører over for den rentepolitik, der føres, at det ikke er en højere rente, man vil have nu. Næh, man har udtalt sig for obligationsrationering. Jeg har gjort mine bemærkninger om det i formiddags. Jeg tror ikke, en begrænsning af obligationsudstedelsen kan hjælpe på betalingsbalancen, uden at det går ud over byggeriet. Hvis man vil gøre rationen tilstrækkelig vid, så vi kan øge byggeriet eller bare opretholde det nuværende byggeri, vil vi ikke derved have skabt nogen som helst lettelse i de nuværende betalingsbalancevanskeligheder, det turde være klart for enhver.

Man har talt om en fondsoopsparing. Her til har vi sagt, at det er vi rede til at drøfte. Jeg sagde i mit svar til hr. Camre i onsdags: det kommer an på, hvordan man skal til-

vejebringe pengene, for hvis det er en fondsoopsparing på den måde, som det er blevet nævnt flere gange her i debatten, at det skal være en forøgelse af byggefonden eller boligfonden, eller hvad man nu vil kalde det, så ved jo ethvert medlem i salen her, der kender disse ting, at det har ikke spor med en opsparing at gøre, og det vil ikke på nogen måde bringe hesten til at gå over i en lidt langsommere kadence, tværtimod det vil vel kun forøge byggeriet yderligere; det er vel formålet med det. Derfor må jeg spørge: er det den slags fonde, man vil have? Er det, man har talt om, da ikke fonde, hvor der først skal indbetales nogle midler, og ikke bare sådan et kunstgreb, vi laver over statsbogholderiet, idet vi siger, at nu sætter vi så og så mange penge af til en fond af de almindelige indtægter; staten har. Jeg kan udmærket forstå, at der kan være mening i over for betalingsbalancevanskelighederne at skabe en opsparing i nogle fonde, der kan bruges på et senere tidspunkt til et nyttigt formål, måske på et tidspunkt, hvor konjunkturerne kunne gøre det forstandigt og fornuftigt at forøge den offentlige indsats på et eller andet felt.

Man taler om, at man må dirigere kapitalen, men lad os nu også komme ind til benet af dette problem: hvor vil man dirigere kapitalen hen? Hvad er det for erhverv, som i dag får kapital fra banker og sparekasser, som ikke skal have det i fremtiden, eller som skal have mindre kapital stillet til rådighed? Jeg går ud fra, at det ikke er eksporterhvervene; jeg går ud fra, at det ikke er byggeriet efter de udtalelser, der er faldet fra socialdemokratiets og SFs side her i dag, men hvad er det så? Ja, hr. Sigs-gaard siger, det er solbrilleproduktionen. Det kan man jo let sige i oktober, men vil man også sige det i maj? Det er klart, at produktion af solbriller er noget, vi vel nok kan give afkald på i øjeblikket, men når vi når frem til næste gang, solen skinner for alvor, ser man jo anderledes på, om vi har solbriller, eller om vi ikke har solbriller herhjemme. Derfor siger jeg, at jeg synes, det er en lidt billig måde at tale om, at vi må dirigere kapitalen på en anden måde, uden at man siger, hvad det er for noget, der ikke skal have kapital, som har fået det tidligere. Før end vi får den besked, kan jeg ikke se, at vi er kommet sandheden